Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2026)0271

Skupno sporočilo o humanitarni pomoči (JOIN(2026)0025)

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2026 o skupnem sporočilu o humanitarni pomoči (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 27. maja 2026 z naslovom Zagovarjanje vrednot, spodbujanje reform, doseganje rezultatov: humanitarne dejavnosti EU v spreminjajočem se svetovnem redu (JOIN(2026)0025) (v nadaljnjem besedilu: skupno sporočilo o humanitarni pomoči) in priloženih skupnih delovnih dokumentov služb o strateškem pristopu k humanitarni diplomaciji EU (SWD(2026)0312), o celostnem pristopu k nestabilnosti (SWD(2026)0313) in o humanitarnih dobavnih verigah (SWD(2026)0314),

– ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN 1325 (2000) z dne 31. oktobra 2000 ter devetih naknadnih resolucij varnostnega sveta OZN o ženskah, miru in varnosti,

– ob upoštevanju vprašanja Komisiji o skupnem sporočilu o humanitarni pomoči (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– ob upoštevanju členov 142(5) in 136(2) Poslovnika,

– ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za razvoj,

A. ker se humanitarne potrebe hitro povečujejo in presegajo razpoložljiva sredstva; ker humanitarno pomoč potrebuje več kot 300 milijonov ljudi; ker je Organizacija združenih narodov (OZN) objavila svetovni poziv za 33 milijard USD in namerava ta sredstva uporabiti, da bi v letu 2026 dosegla 135 milijonov ljudi v 50 državah; ker je bilo v odziv na poziv OZN enake vrednosti iz leta 2025 zagotovljenih le 12 milijard USD, kar je najnižja raven financiranja v

desetih letih[1];

B. ker kršitve mednarodnega humanitarnega prava dosegajo zaskrbljujočo raven ter vključujejo namerne napade na civiliste in njihove poboje, uničevanje osnovne infrastrukture, kot so šole in bolnišnice, razširjeno spolno nasilje, novačenje otrok za borce, napade na humanitarne delavce in zdravstveno osebje, prisilno razseljevanje, uporabo stradanja kot načina vojskovanja ter namerno onemogočanje humanitarnega dostopa in njegovo uporabo kot orožja;

C. ker so te kršitve v nasprotju z obveznostmi mednarodnega humanitarnega prava, vključno z resolucijama varnostnega sveta OZN 2286 (2016) in 2417 (2018); ker se humanitarna pomoč nikoli ne bi smela instrumentalizirati ter bi morala civiliste v stiski doseči brez oviranja ali manipulacije in ob polnem spoštovanju mednarodnega humanitarnega prava;

D. ker omejitve dostopa, vključno z birokratskimi ovirami, omejitvami gibanja in vmešavanjem strani v konfliktih, vse bolj omejujejo zmožnost humanitarnih akterjev, da dosežejo prizadeto prebivalstvo;

E. ker je Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA) začel izvajati humanitarno prenovo celotnega sistema, da bi svetovni sistem humanitarne pomoči postal učinkovitejši in uspešnejši;

F. ker EU in njene države članice zagotavljajo največji delež svetovnega humanitarnega financiranja[2];

G. ker humanitarne dobavne verige, od javnih naročil do končne dobave, pomenijo do 80 % skupnih izdatkov za humanitarno pomoč;

H. ker je svetovna nestabilnost po pretresih v zadnjih petih letih še vedno skoraj rekordno velika[3];

I. ker so konflikti, podnebne spremembe in gospodarski dejavniki tri glavne kategorije dejavnikov, zaradi katerih naraščajo humanitarne potrebe, saj povečujejo neustrezno prehransko varnost, razseljevanje in zdravstvena tveganja ter pogostost in intenzivnost nesreč; ker bi lahko dvig morske gladine pomenil eksistenčno grožnjo za male otoške države v razvoju, ki so med državami, ki so najbolj

---

1 Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih aktivnosti, *Global Humanitarian Overview 2026* (Globalni humanitarni pregled za leto 2026), https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Evropski svet in Svet, Humanitarna pomoč, https://www.consilium.europa.eu/en/policies/humanitarian-aid/.

3 Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), *States of Fragility 2025* (Stanje na področju nestabilnosti v letu 2025), OECD Publishing, Pariz, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

izpostavljene podnebnim spremembam, zaradi česar bi se povečala potreba po humanitarnih ukrepih in ukrepih za pripravljenost;

J. ker se v času konfliktov in kriz obstoječe neenakosti med spoloma pogosto še zaostrijo, zaradi česar so ženske in dekleta, zlasti tiste, ki se spoprijemajo s presečnimi oblikami ranljivosti, nesorazmerno prizadete zaradi konfliktov, razseljevanja, nasilja na podlagi spola ter izključenosti iz življenjsko pomembnih storitev in postopkov odločanja; ker je bil delež dvostranske humanitarne pomoči, namenjene doseganju ciljev v zvezi z enakostjo spolov, v preteklosti majhen in se je v zadnjih nekaj letih še zmanjšal ter je v obdobju 2021–2022 stagniral pri 17 %[4]; ker organizacije, ki jih vodijo ženske, v nestabilnih državah prejemajo le 0,4 % dvostranske pomoči[5];

K. ker prisilno razseljevanje dosega rekordno visoke ravni in ker velik delež beguncev in notranje razseljenih oseb po svetu prebiva v državah z nizkimi dohodki in nestabilnih državah, zaradi česar se potrebe po humanitarni pomoči in storitvah zaščite povečujejo;

Zaščita – spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava, humanitarnih načel in zaščite civilistov in humanitarnih delavcev ter razvoj skupne strategije humanitarne diplomacije

1. pozdravlja zaveze iz skupnega sporočila o humanitarni pomoči v zvezi z mednarodnim humanitarnim pravom in humanitarnimi načeli človečnosti, nepristranskosti, nevtralnosti in neodvisnosti; želi spomniti, da je mednarodno humanitarno pravo zavezujoče za vse strani v konfliktu; ostro obsoja oviranje humanitarne pomoči; odločno nasprotuje zagotavljanju humanitarne pomoči za doseganje vojaških ciljev in politizaciji humanitarne pomoči s strogim omejevanjem dostopa do življenjsko pomembne pomoči, kar spodkopava temeljna humanitarna načela, ter ju obsoja;

2. poziva Komisijo, naj obsodi nespoštovanje mednarodnega humanitarnega prava in v svojih zunanjih odnosih dosledno zahteva, da akterji odgovarjajo za kršitve mednarodnega humanitarnega prava;

3. poziva Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) in države članice, naj okrepijo ukrepe za zaščito humanitarnega prostora, zagotovijo skladnost z mednarodnim humanitarnim pravom in humanitarnimi načeli, izboljšajo mehanizme odgovornosti, odpravijo vrzeli pri spremljanju kršitev, tudi z zbiranjem podatkov in

---

4 OECD, *Development Finance for Gender Equality 2024* (Razvojno financiranje za enakost spolov v letu 2024), OECD Publishing, Pariz, 2024, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 Generalni sekretar Združenih narodov, *Women and peace and security – Report of the UN-General Secretary* (Ženske, mir in varnost – poročilo generalnega sekretarja Združenih narodov), 5. september 2025.

projekti, kot je IHL in Focus (Mednarodno humanitarno pravo v središču), ter naj ne sklepajo partnerstev, ki bi ogrozila ta načela;

4. poziva Svet, visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter države članice, naj še naprej skrbijo, da omejevalni ukrepi in prakse zmanjševanja tveganja, ki jih izvajajo banke, omogočajo načelno humanitarno delovanje, tudi s sistematičnim vključevanjem učinkovitih, jasnih in operativnih stalnih humanitarnih izjem in zaščitnih ukrepov v vse ustrezne omejevalne ukrepe ter njihovo uporabo, in sicer na podlagi stalne izjeme, določene v resoluciji varnostnega sveta OZN 2664 (2022);

5. poudarja, da mora EU, kadar financira in dostavlja humanitarno pomoč, namenjeno reševanju življenj in preprečevanju lakote, tretja država pa ovira ali preprečuje njeno dostavo, uporabiti vse politične, diplomatske, pravne in gospodarske vzvode, ki jih ima na voljo, da bi zagotovila takojšen in neoviran prehod te pomoči ter poskrbela, da doseže prebivalstvo v stiski; poziva Komisijo in ESZD, naj sistematično opozarjata na takšno oviranje na najvišji politični ravni in sprejmeta vse potrebne ukrepe proti državam, subjektom ali posameznikom, odgovornim za oviranje, da bi omogočili takojšnjo in neovirano dostavo humanitarne pomoči;

6. poziva Komisijo, naj poveča podporo za varnostne in zaščitne ukrepe, da bi zaščitili humanitarne delavce, tudi s programi usposabljanja, zlasti za lokalno osebje, in z razvojem skupnih minimalnih varnostnih standardov za humanitarno skupnost, večjim varnostnim usklajevanjem in razpoložljivostjo kritičnih varnostnih podatkov, združevanjem varnostnih virov in pripravo skupnih pobud s humanitarnimi partnerji, tudi o nastajajočih grožnjah, kot so dezinformacije; poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo program za zagotavljanje pomoči humanitarnim delavcem Protect Aid Workers postal stalen svetovni program, ki se bo ustrezno financiral;

7. poziva Komisijo, naj glede na visoko raven stresa in travm, povezanih s humanitarnimi operacijami, poveča podporo za storitve na področju duševnega zdravja in psihosocialne podpore za humanitarne delavce, zlasti lokalno osebje;

8. najostreje obsoja dejstvo, da se je na konfliktnih območjih povečalo število napadov na humanitarne delavce in njihovih ubojev; države opominja, da so dolžne spoštovati in zaščititi humanitarne delavce, ter opozarja, da so namerni napadi na osebje, ki sodeluje v misiji za humanitarno pomoč, vojno hudodelstvo; ostro obsoja uporabo tako imenovane taktike dvojnega napada, dokumentirane v konfliktih, med drugim v Ukrajini, Gazi in Libanonu, pri čemer prvemu napadu sledi eden ali več poznejših napadov, ki so pogosto usmerjeni proti civilistom in reševalcem, zlasti humanitarnim delavcem, in bi lahko pomenili vojno hudodelstvo; poziva Komisijo in države članice, naj nedvoumno obsodijo uboje humanitarnih delavcev ter vlagajo v preiskave in pregon storilcev;

9. poziva Komisijo, ESZD, delegacije EU, posebne predstavnike EU in države članice, naj na podlagi pristopa Ekipe Evropa in v tesnem posvetovanju s humanitarnimi akterji, tudi z mednarodnimi partnerji iz nevladnih organizacij, pripravijo skupno strategijo EU za humanitarno diplomacijo; poudarja, da mora biti humanitarna diplomacija, če naj bo učinkovita, prilagojena specifičnim razmeram ter temeljiti na podatkih, lokalnem zagovorništvu in strokovnem znanju, pa tudi na sistematičnem dialogu z lokalnimi in nacionalnimi humanitarnimi partnerji ter najbolj obremenjenimi akterji na terenu, vključno z lokalnimi organizacijami civilne družbe in organizacijami za pravice žensk, ki so pogosto v središču humanitarnih odzivov;

10. poudarja, da je treba za uspešno in učinkovito humanitarno diplomacijo okrepiti usklajevanje med vsemi ustreznimi humanitarnimi in političnimi akterji ter izkoristiti vsa možna diplomatska orodja, tudi prek kontaktnih točk za humanitarno diplomacijo in ciljno usmerjenih komunikacijskih strategij, da bi izboljšali zmogljivost EU za zaščito humanitarnega prostora v oboroženih konfliktih in se borili proti kršitvam mednarodnega humanitarnega prava;

11. poudarja, da je treba povečati zmogljivost EU za spremljanje in dokumentiranje kršitev mednarodnega humanitarnega prava, tudi s podporo neodvisnim mehanizmom odgovornosti in sodelovanjem z mednarodnimi preiskovalnimi organi;

12. pozdravlja zavezo EU, da bo okrepila zagovorništvo in podporo sektorju zaščite kot središču humanitarnega delovanja ter enakosti spolov; je zaskrbljen zaradi drastičnega povečanja števila napadov na humanitarne delavce, zdravstveno osebje in humanitarno infrastrukturo ter zaradi porasta nasilja na podlagi spola, vključno s spolnim nasiljem, povezanim s konflikti, v humanitarnem okviru[6]; poziva Komisijo, ESZD, delegacije EU in države članice, naj ženske in dekleta postavijo v središče prizadevanj za humanitarno pripravljenost in odzivanje, sprejmejo vključujoč pristop in okrepijo celovito izvajanje agende za ženske, mir in varnost, vključno z ukrepi za zaščito žensk in deklet pred nasiljem na podlagi spola, ter izboljšajo polno, enakopravno in plodno udeležbo žensk v vseh fazah mirovnih procesov, tudi pri humanitarnih odzivih in prizadevanjih za obnovo; poziva Komisijo in države članice, naj organizacijam pod vodstvom žensk in organizacijam za pravice žensk v nestabilnih razmerah zagotovijo 5 % uradne razvojne pomoči, in sicer s prožnim in dolgoročnim financiranjem, saj imajo mirovnice in organizacije pod vodstvom žensk pomembno povezovalno vlogo, saj se prve odzovejo na humanitarne krize, hkrati pa v svojih skupnostih delujejo kot mirovnice, mediatorke in razvojne akterke; pozdravlja dejstvo, da

---

6 Generalni sekretar Združenih narodov, *Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General* (Spolno nasilje, povezano s konflikti – poročilo generalnega sekretarja Združenih narodov), 21. april 2026.

bo Komisija naredila več na področju spolnega in reproduktivnega zdravstvenega varstva ter reproduktivnih pravic v humanitarnih razmerah, tudi prek programa za spolno in reproduktivno zdravje v izrednih razmerah ter dostojno življenje (SHIELD), in poziva Komisijo, naj temu programu nameni zadostna sredstva;

Uspešnost – spodbujanje humanitarne reforme, osredotočene na ljudi, ter doseganje uspešnejših in učinkovitejših humanitarnih odzivov

13. globoko obžaluje svetovno humanitarno krizo in krizo razvojnega financiranja ter odločitev več ključnih donatorjev, tudi več držav članic EU, da zmanjšajo svoje proračune za pomoč; poziva države članice, naj sprejmejo verodostojne ukrepe za izpolnitev skupne zaveze EU, da bo za uradno razvojno pomoč namenila 0,7 % bruto nacionalnega dohodka, od tega 10 % za humanitarno delovanje;

14. izraža zaskrbljenost, da bi lahko zaradi vse večje geopolitične konkurence in spreminjajočih se prednostnih nalog donatorji pozornost in vire preusmerili stran od najmanj razvitih in najranljivejših držav na svetu; poziva Komisijo in države članice, naj pri dodeljevanju humanitarne pomoči uporabljajo pregledna merila, ki temeljijo na potrebah, ter zagotovijo zadostno in trajno financiranje za krize, ki so bile v veliki meri zanemarjene in premalo financirane;

15. pozdravlja prizadevanja Komisije, da bi se izboljšali učinkovitost humanitarne pomoči in kakovost njenega financiranja v okviru humanitarne prenove OZN ter prednostno obravnavali tisti, ki pomoč najbolj potrebujejo; poudarja, da sta poleg obsega pomoči ključni tudi kakovost in odgovornost v zvezi s humanitarno pomočjo EU ter da morajo humanitarne reforme temeljiti na potrebah ter biti usmerjene v rezultate in osredotočene na učinkovitost in dejanski učinek; vendar poudarja, da ta prizadevanja ne smejo temeljiti zgolj na pristopu zmanjševanja stroškov, ki bi ogrozil načelno zagotavljanje pomoči, temelječe na potrebah; poziva Komisijo, naj se v okviru humanitarne prenove zavzema za večjo učinkovitost, kar bi omogočilo ponovno vlaganje v humanitarno odzivanje na terenu, namesto da se zmanjša splošna raven pomoči; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo vse humanitarne reforme, ki jih izvajajo, osredotočene na ljudi in da se bo pri njih upošteval vidik spola, in sicer z uskladitvijo postopkov financiranja, skladnosti in reform s cilji kakovosti, lokalizacije in odgovornosti do prizadetega prebivalstva;

16. spodbuja Komisijo, naj si še naprej prizadeva, da bi bile humanitarne dobavne verige uspešnejše, učinkovitejše, bolj okoljsko trajnostne in odpornejše; poziva Komisijo, naj te reforme sooblikuje skupaj z nosilci izvajanja in jih podpre z ustreznim financiranjem;

17. je seznanjen z zavezo Komisije, da bo vsaj dve tretjini svojega

humanitarnega financiranja namenila preobrazbenim načinom ukrepanja, s katerimi se bosta povečali prožnost in učinkovitost ter zmanjšalo upravno breme za partnerje; spodbuja Komisijo, naj po potrebi dodatno razširi uporabo denarne pomoči kot učinkovitega, dostojnega in na ljudi osredotočenega načina dobave humanitarne pomoči;

18. odločno podpira agendo in načrt za lokalizacijo; poziva Komisijo, naj do konca leta 2026 poroča o svojem napredku pri doseganju cilja, da do leta 2027 25 % humanitarnega financiranja čim bolj neposredno zagotovi lokalnim akterjem prek mednarodnih agencij in organizacij, specializiranih agencij držav članic in partnerjev iz nevladnih organizacij, hkrati pa poudarja, da ima OZN osrednjo vlogo pri usklajevanju mednarodnega humanitarnega odziva na nesreče in oborožene konflikte; poziva Komisijo, naj razmisli, kako bi lahko dosegla nadaljnji napredek pri lokalizaciji po letu 2027;

19. poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za smiselno lokalizacijo in pravična partnerstva z lokalnimi reševalci, pri čemer naj poskrbijo, da bodo imeli lokalni akterji dejavno vlogo pri humanitarnem odločanju, načrtovanju, spremljanju in ocenjevanju humanitarnih odzivov; toplo pozdravlja zavezo EU, da bo vlagala v sodelovanje lokalnih akterjev v humanitarni diplomaciji; poziva Komisijo, naj poenostavi dostop do humanitarnega financiranja EU za lokalne akterje, tudi z zmanjšanjem upravnih ovir, prilagoditvijo zahtev glede skladnosti in poročanja ter povečanjem uporabe predvidljivih in posredniških mehanizmov financiranja;

Partnerstvo – na poti k celostnemu pristopu k nestabilnosti

20. poudarja, da mora splošni pristop EU k nestabilnim razmeram zagotavljati skladnost med njenimi humanitarnimi, razvojnimi in varnostnimi instrumenti, biti skladen s povezavo med humanitarnim delovanjem, razvojem in mirom ter smiselno vključevati okoljske in podnebne vidike; poziva Komisijo in države članice, naj povečajo podporo tako za razseljeno prebivalstvo kot skupnosti, ki jih gostijo, vlagajo v trajne rešitve in samozadostnost ter zagotovijo, da bodo odzivi na dolgotrajno razseljenost združevali humanitarne, razvojne in mirovne ukrepe;

21. priznava, kako pomembni so usklajeni pristopi med humanitarnimi, razvojnimi in mirovnimi akterji v nestabilnih in konfliktnih razmerah; poudarja, da je treba pri tem usklajevanju v celoti spoštovati specifične mandate in operativna načela humanitarnega delovanja; opozarja, da se humanitarna pomoč ne sme podrejati nobenim ciljem, ki ne temeljijo na humanitarnih načelih, saj lahko tako podrejanje ogrozi varen humanitarni dostop in sprejemanje s strani prizadetih skupnosti in strani v konfliktu ter upravičence in humanitarno osebje izpostavi dodatnim tveganjem;

22. poziva Komisijo, naj z zaporednim, dopolnilnim ali skupnim

financiranjem z državami članicami zagotovi dodatne smernice o povezovanju ukrepov za humanitarno pomoč, razvoj in mir; spodbuja Komisijo, naj uporabi razpoložljivo prožnost v instrumentih financiranja, da bi se ustrezno odzvala na krize v nestabilnih razmerah;

23. poudarja, da so v nestabilnih in konfliktnih razmerah pomembna stalna prizadevanja na podlagi pristopa, ki je osredotočen na ljudi ter v celoti usklajen s cilji trajnostnega razvoja OZN in načelom neprezrtja; poudarja, da bi bilo treba z ukrepi v nestabilnih in konfliktnih razmerah odpravljati strukturne dejavnike revščine in neenakosti, spodbujati človekov razvoj in najprej doseči najranljivejše brez kakršne koli diskriminacije, hkrati pa okrepiti upravljanje, institucionalne zmogljivosti in dostop do osnovnih storitev;

24. podpira prizadevanja za izboljšanje usklajevanja Ekipe Evropa v nestabilnih razmerah in poglobitev partnerstev s tretjimi državami, regionalnimi in večstranskimi organizacijami, mednarodnimi razvojnimi bankami, zasebnim sektorjem ter človekoljubnimi organizacijami; poziva Komisijo, naj tesno sodeluje z lokalnimi akterji in organizacijami civilne družbe ter lokalnimi skupnostmi v nestabilnih razmerah, da bi povečali trajnostnost, odpornost in odgovornost na ravni skupnosti;

25. pozdravlja napoved Komisije, da bo razvila nov globalni program za večsektorske ocene potreb in naložbe v kakovost podatkov, interoperabilnost, varno izmenjavo podatkov ter močnejša analitična orodja in orodja za poročanje, vključno z orodji za opazovanje in modeliranje Zemlje, da bi povečala odločanje na podlagi dokazov ter omogočila hitrejše, bolj usklajene in učinkovitejše humanitarne odzive;

26. poudarja, kako pomembno je na konflikte občutljivo načrtovanje programov, ter poziva Komisijo in partnerje, naj v humanitarne in razvojne intervencije v konfliktnih razmerah sistematično vključujejo analizo konfliktov;

27. poziva, naj se delegacijam EU omogoči zadostna operativna prožnost, da bodo lahko programe prilagajale hitro spreminjajočim se nestabilnim razmeram ter učinkovito usklajevale politični dialog in izvajanje v okviru povezave med humanitarnim delovanjem, razvojem in mirom;

28. je seznanjen z namero Komisije, da poveča financiranje projektov, ki podpirajo udeležbo zasebnega sektorja in inovativne naložbe za delitev tveganja v dolgotrajnih humanitarnih razmerah; spodbuja Komisijo, naj opredeli najprimernejša orodja za posamezne razmere, zagotovi pristop k naložbam, pri katerem se upoštevajo konflikti, in oceni uporabo strategije Global Gateway kot instrumenta EU za krepitev odpornosti in trajnostnega razvoja v nestabilnih razmerah, tudi za najbolj pereče in najnujnejše potrebe;

29. poziva Komisijo, naj podpre odgovorno sodelovanje zasebnega sektorja v humanitarnih razmerah v skladu s humanitarnimi načeli ter zahtevami glede preglednosti in odgovornosti, hkrati pa prispeva k trajnostnemu in vključujočemu razvoju, tudi z ustvarjanjem dostojnih delovnih mest in zmanjševanjem revščine;

30. poudarja, da bi bilo treba uradno razvojno pomoč dodeliti tja, kjer je najbolj potrebna, in da mora ostati bistveno orodje za zadovoljevanje humanitarnih potreb in zagotavljanje življenjsko pomembnih storitev prebivalstvu, ki ga je prizadela kriza, kar je temeljni pogoj za stabilne, vključujoče in uspešne družbe; poudarja, da lahko javno-zasebna partnerstva dopolnijo uradno razvojno pomoč za zagotavljanje humanitarne pomoči in podpore za odpornost, ne smejo pa je nadomestiti;

31. poziva Komisijo, naj redno spremlja, kako se izvajajo zaveze glede nestabilnosti, in Parlamentu o tem poroča vsaki dve leti; poudarja, da se morajo službe Komisije, ESZD in delegacije EU tesno usklajevati, tudi prek namenskih okvirov na področju nestabilnosti; poziva Komisijo, naj dodatno pojasni vlogo služb, vključenih v celostni pristop k nestabilnosti; poziva Komisijo in ESZD, naj pri obravnavanju nestabilnosti dejavno sodelujeta z OZN in drugimi mednarodnimi partnerji;

Nadaljnji koraki in izvajanje

32. poziva Komisijo in ESZD, naj pripravita jasen načrt za izvajanje in spremljanje zavez iz skupnega sporočila o humanitarni pomoči in priloženih delovnih dokumentov služb Komisije ter poskrbita, da bo Parlament v celoti vključen v ta proces;

33. poudarja, da sta parlamentarna diplomacija in demokratični nadzor pomembna za krepitev odgovornosti in legitimnosti v zvezi s humanitarnim delovanjem; poudarja, da medparlamentarni organi, kot sta Parlamentarna skupščina Afrika-EU in Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, prispevajo k dialogu s partnerskimi državami in regijami o humanitarnih potrebah, s čimer se ohranja humanitarni prostor;

°

° °

34. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.